

زمان عرضه سهام بانکها مشخص نیست

معاون وزیر اقتصاد و دارایی گفت: اکنون نمی‌توان هیچ زمان مشخصی را برای عرضه باقیمانده سهام بانکها در قالب دارا سوم اعلام کرد و باید در انتظار تثبیت معاملات بازار سرمایه باشیم. با توجه به قطعی شدن عرضه سهام بانکها از طریق صندوق سرمایه‌گذاری قابل معامله (ETF) زمان عرضه آن در حاله‌ای از ابهام قرار دارد که در این زمینه عباس معمارنژاد، معاون امور بیمه و بانک و شرکت‌های دولتی وزیر اقتصاد در گفت‌وگو با ایرنا درباره زمان عرضه باقیمانده سهام بانکها از طریق صندوق ETF به بازار

سرمایه گفت: تا زمانی که شرایط بازار سرمایه به ثبات نرسد، هیچ برنامه‌ای را برای عرضه باقی مانده سهام بانکها از طریق صندوق‌های ETF به بورس نداریم. وی ادامه داد: اکنون نمی‌توان هیچ زمان مشخصی را برای این عرضه اعلام کرد و باید در انتظار تثبیت معاملات بازار سهام باشیم. عرضه سهام دولتی به بورس از طریق صندوق قابل معامله ETF از دیگر اقدام‌های مثبت در دولت تدبیر و امید است که توانست روزهای مثبتی را در بازار سهام با خود به ارمغان آورد، در قانون بودجه سال ۹۹ کل کشور، واگذاری سهام

مناقشات بر سر اخذ مالیات بر عایدی سرمایه در بازار سهام ادامه دارد

تاب‌آوری بورس در برابر مالیات

کارشناسان و فعالان بازار سهام بر این باورند که بورس تهران با وجود رشدی که در یک سال اخیر داشته، هنوز برای اخذ مالیات از سوی دولت آمادگی ندارد. البته بسیاری معتقدند با توجه به شرایط نامطلوب اقتصادی کشور، دولت موظف است از بخش‌های غیرمولد اقتصاد مالیات بگیرد تا برای جبران کسری بودجه خود دست به دامان ماشین چاپ اسکناس بانک مرکزی نشود. این عده که بازار سهام تهران را به دلیل مختصات غیر معمول و نامتعارفی که در مقایسه با بهمت‌های غربی و حتی شرقی اش دارد، محلی برای فعالیت‌های سفته‌بازانه و غیرمولد دانسته و معتقدند بورس تهران باید یکی از همان بخش‌هایی باشد که دولت می‌تواند برای جبران کسری خود مالیات لازم را در ازای معامله هر سهم در بورس اخذ کند. اما منتقدان این نظر اعتقاد دارند اکثریت مطلق افرادی که در یک سال اخیر وارد بازار سرمایه شده‌اند از بدنه اقشار متوسط و حتی آسیب‌پذیر بوده‌اند که تنها با هدف حفظ ارزش ریال دست به این اقدام زده‌اند و این افراد مستحق گرفتن مالیات به جرم ترس از بی‌ارزش شدن سرمایه‌شان نیستند. از همین رو بسیاری بر این باورند دولت می‌تواند در بورس هم مانند سایر بخش‌های اقتصاد ایران که نقاط غیر شفاف و تاریک دارد، عمل کرده و با یک مطالعه دقیق افراد و شرکت‌هایی را که فعالیت غیرسازنده و حتی مخرب دارند شناسایی کند تا برای دریافت مالیات به جای سهامداران حقیقی خرد به آنها مراجعه کنند. البته با توجه به وضعیتی که در بازار سهام شاهد آن هستیم به نظر نمی‌رسد دولت قصدی برای تغییر رویه داشته باشد، چرا که در لایحه بودجه ۱۴۰۰ نیز که تقدیم مجلس شده بود، میزان درآمدهای مالیاتی دولت از محل بورس به میزان بسیار زیادی افزایش یافته بود و طرحی نیز برای تغییر نحوه دریافت مالیات نیز پیش‌بینی نشده بود. از همین رو ناظران معتقدند انتقادات تأثیری روی تصمیمات دولت نداشته و به احتمال زیاد سال ۱۴۰۰ نیز بورس محلی برای جبران کسری بودجه سنگین دولت خواهد بود.

عکس: ایفا قریدی

مالیات بر عایدی سرمایه چیست؟

استفاده می‌شود، در پایه این نوع مالیات لحاظ نمی‌شوند. در کشورهای توسعه‌یافته و در حال گذار یکی از اقلام عمده در سبد دارایی‌های افراد، سهام شرکت‌ها و اوراق قرضه است. با وجود سیستم یکپارچه مالیات بر شرکت‌ها و یک پایه به نسبت گسترده مالیات بر جمع درآمد در سطح شرکت‌ها، مالیات درآمدهای منظم و پایدار را می‌توان به راحتی در سطح شرکت وصول کرد. اگر بنگاه این درآمدها را بین سهامداران توزیع نکند و سود توزیع نشده

عایدی یا منفعت سرمایه‌ای، به تمام منافع یا سودی (حقیقی) اطلاق می‌شود که اشخاص از تصرف یک دارایی در طول زمان به‌دست می‌آورند. بر این اساس، مالیات بر عایدی سرمایه، به عنوان درصدی از عایدی سالانه سرمایه (که از اختلاف بین نرخ خرید دارایی به اضافه برخی هزینه‌های بازسازی، بهبود و... در طول نگهداری دارایی و نرخ فروش آن دارایی به‌دست می‌آید)، تعریف می‌شود. معمولاً آن دسته از دارایی‌ها که از آنها فقط برای انجام فعالیت شغلی در فرآیند کسب و کارهای مشمول مالیات

این راهش نیست!

معنا که همیشه سهامداران نگران منافع خود هستند و طبیعتاً به دنبال پرداخت کمتر مالیات بوده‌اند اما دولت نیز همواره در پی اخذ مالیات حداکثری است.

تجربه سایر بورس‌های جهان

این کارشناس بازار سهام به تجربیات مثبت سایر کشورهای اشاره کرد و به **آلمان** گفت: همانطور که پیش‌تر نیز گفته شد مالیات بستن روی سهام مانند تمام اقتصادهای مدرن جهان اتفاق و گزینه مثبتی است که دولت‌ها به آن دست می‌زنند، در بازارهای سهام جهان دولت‌ها پیش از اقدام به گرفتن مالیات اول سعی می‌کنند زیرساخت‌های بازار را مدرنیزه کنند و در گام دوم در امور داخلی بازار نیز دخالت نمی‌کنند. وی افزود: اما با توجه به وضعیتی که بازار سهام تهران دارد، موضوع پیچیده‌تر

عماد عظیمی، کارشناس بازار سهام به رویکرد دولت در زمینه مالیات اشاره کرده و به **آلمان** گفت: اگر از دیدگاه دولت به قضیه مالیات نگاه کنیم جنبه درآمدی آن و تنظیم فعالیت‌های اقتصادی در کشور از همه موارد دیگر مهم‌تر است.

وی در ادامه افزود: البته این نکته را نیز باید گفت که معمولاً در اقتصادهای توسعه‌افته مالیات بهترین و شفاف‌ترین منبع درآمدی دولت‌هاست، چرا که باعث شفافیت هر چه بیشتر و پاسخگویی دولت‌ها در برابر مردم می‌شود.

تناقض بین دولت و سهامداران

عظیمی با اشاره به تناقض بین منافع دولت و مردم عنوان کرد: اما اگر از نگاه سهامداران به موضوع مالیات بر عایدی سرمایه بنگریم، همواره تناقضی بین منافع اقتصاد خرد در برابر اقتصاد کلان بوده است، به این

داستان مالیات بر عایدی سرمایه در بورس

به رونق واقعی یا مصنوعی آن ندارد، یعنی در هر صورت دولت مالیات خود را از انتقال سهم بین سهامداران حقیقی یا حقوقی اخذ خواهد کرد و تفاوتی ندارد این معاملات سازنده و مولد خواهد بود یا خیر؟! در هر صورت مالیات انتقال ورقه به خزانه مالیاتی کشور واریز خواهد شد.

نیت کمیسیون تلفیق چیست؟

این کارشناس مسائل مالیاتی با توضیح درباره تصمیم دولت و کمیسیون تلفیق مبنی بر افزایش درآمد دولت از محل مالیات بر عایدی سرمایه در بورس، به **آلمان** گفت: حالا مشخص نیست کمیسیون تلفیق از دولت خواسته نرخ محاسبه مالیات بر عایدی سرمایه افزایش پیدا کند یا تغییری ساختاری انجام شود تا دولت درآمد بیشتری از این محل به‌دست آورد؟ وی ادامه داد: به اعتقاد من با توجه به وضعیت نیمه‌جان بازار سرمایه، هر نوع افزایش عایدات دولت از محل مالیات بورس به مذاق سهامداران خوش نخواهد آمد.

یک پیشنهاد

غیبی‌پور با اشاره به برخی از سهامداران که به صورت غیر شفاف در بورس فعال هستند، تصریح کرد: البته یک راه دیگری هم برای این افزایش میزان درآمد وجود خواهد داشت و آن هم گرفتن مالیات از افرادی است که فعالیت در بورس را به عنوان شغل خود برگزیده‌اند. این افراد نیز دو دسته هستند: دسته اول افرادی که با شناسنامه در بورس فعال هستند و دسته دوم نیز سهامدارانی که بدون شناسنامه و بدون اطلاعات شخصی خود به این کار می‌پردازند و درآمدهای سرشاری دارند.

این کارشناس مالیاتی در پایان خاطر نشان کرد: فکر می‌کنم اگر این دسته از سهامداران هدف دولت بوده باشند، اتفاق خوبی است و بدنه سهامداران بورسی نیز معترض نخواهند شد، چون بیشتر قریب به اتفاق سهامداران با اطلاعات شخصی خود و کاملاً شفاف فعالیت می‌کنند.

یک راه جایگزین

این تحلیلگر بورس با پیشنهادی در زمینه اخذ مالیات از سهامداران بورسی، تصریح کرد: البته مخالفت با مالیات گرفتن از سهامداران در بورس به معنای مخالفت با کل مالیات از این عواید را ندهد. خواه ناخواه این موضوع مهم یک پرسش را مطرح می‌کند، زیرا شرکت‌ها می‌توانند به جای پرداخت نقدی سود سهام، جایزه سهام منتشر کنند و همچنان اجازه اعطای اعتبار مالیاتی به سهامداران بدهند.

عماد عظیمی:
دولت می‌تواند فعالان کلان بازار را شناسایی کرده و هر کسی که ارزش معاملاتش از سطحی بالاتر برود را مشمول پرداخت مالیات کند

سخن پایانی...

بسیاری از منتقدان به عملکرد دولت در بورس تهران، بر این باورند دولت با هدف اخذ مالیات بیشتر کاری کرد که تعداد معاملات انجام‌شده در بازار سهام به طرز عجیب و غیرطبیعی افزایش یابد تا بتواند دفعات بیشتری از هر سهامدار مالیات بگیرد. البته عده زیادی از کارشناسان نیز این ادعای بورس‌سازان را تأیید می‌کنند و به هشدار درباره پیامدهای آن، دولت را از ادامه این نوع اقدامات بر حذر داشته‌اند. دلیل انتقاد کارشناسان بورس نیز دامن زدن به فعالیت‌های سفته‌بازانه دولت در بازار سهام به دنبال افزایش مصنوعی تعداد معاملات است که اگر صحت داشته باشد، بنیان بورس تهران را به طرز بسیار جدی و نگران‌کننده‌ای به لرزه خواهد انداخت.

در اقتصاد کسی چوب جادو ندارد!

پیمان مولوی
اقتصاددان

بحث چشم‌انداز کلان اقتصاد ایران همواره با حرف و حدیث‌های زیادی همراه بوده و تقریباً همیشه هم نتیجه روشن و مشخصی نداشته است. اما امروز که احتمال از سرگیری مذاکره با غربی‌ها افزایش یافته، خوشبینی‌هایی در بین فعالان اقتصادی کشورمان ایجاد و باعث شده تغییراتی هرچند کوچک را در اقتصاد شاهد باشیم.

اگر همین امروز همه تحریم‌ها علیه کشورمان برداشته شود و ما بتوانیم به بازارهای جهانی بگردیم، در این صورت هم ما بلافاصله امکان بازگشت به شرایط پیش از تحریم‌ها را نخواهیم داشت، چرا که اقتصاد ما باید از همین امروز به مدت ۶ سال رشد اقتصادی ۸ درصد را داشته باشد تا بتوانیم به قدرت خرید سال ۱۳۹۰ برسیم! اما در هر حال نیاز مبرمی به رفع تحریم‌ها داریم، به عبارتی باید برگردیم به پیش از مقطعی که دونالد ترامپ از برجام خارج شد. تازه در این صورت باید دست‌کم ۶ سال پیاپی رشد اقتصادی بالایی داشته باشیم تا به وضعیت اقتصادی سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ بازگردیم. اینها واقعیت‌های اقتصاد ما است و قرار نیست کسی با چوب جادو کاری از پیش ببرد.

در این میان، بسیاری می‌گفتند تغییر و تحولات سیاسی در امریکا هیچ تأثیری روی اقتصاد ایران نخواهد داشت. حالا سوال این است که چگونه ممکن است نرخ دلار بر اقتصاد یک کشور ۸۳ میلیون نفری که واردات و صادرات گسترده دارد، تأثیری نگذارد؟ آن هم در اقتصادی که دولت‌ها پدیده‌های پولی بنام تورم را ایجاد می‌کنند!

از سویی هم اقتصاد ما ذی‌نفعان زیادی دارد که باعث می‌شوند اوضاع پیچیده‌تر شود، زیرا در نبود یک چشم‌انداز مشخص و در فقدان یک برنامه دقیق برای کنترل تورم همه بخش‌ها را به این سو هدایت کرده که فقط و فقط به منافع خود و حوزه فعالیت‌شان فکر کرده و به صورت جزیره‌ای عمل کنند. اقتصادی که پویا و توسعه‌یافته است نه تنها این‌گونه نیست، بلکه تمام بخش‌ها نگاه کلان و جامعی دارند و به همه بخش‌ها فکر می‌کنند، اما اقتصاد ایران چنین ویژگی ندارد. برای نمونه می‌توان به بازار سرمایه نگاه کرد، چرا که تقریباً همه فعالان این حوزه معتقدند اگر تورم کنترل نشود بازار افت می‌کند. تقریباً تمام سهامداران از افزایش و تشدید تورم در جامعه استقبال می‌کنند. حتی در روزهای قبیل از انتخابات امریکا می‌شنیدیم فعالان بورسی تأکید داشتند اگر ترامپ پیروز شود به نفع بازار است، چرا که دلار گران‌تر شده و محرک‌های دیگر اقتصادی بیشتر تحریک می‌شوند و این باعث افزایش نرخ سهام خواهد شد.

بدون شک این چرخه معیوب است! و در یک چرخه غلط گیر افتاده‌ایم، البته این مسئله ناشی از خلق و خوی مردم نیست، چرا که جامعه فقط تلاش می‌کند دارایی‌های خود را از خطر پودر شدن به دلیل تورم افسارگسیخته حفظ کند. از سویی هم باید توجه داشت که قدرت خرید مردم یک شبه و با چوب جادو رشد نمی‌کند، اما می‌بینیم که قیمت‌ها دقیقاً یک شبه بالا می‌روند که دلیل اصلی آن دخالت ذی‌نفعان در اقتصاد کشورمان است!

البته در تمام دنیا اینچنین بوده و در ایران هم دقیقاً دولت عامل ایجاد تورم برای جبران کسری بودجه خودش است. از سویی هم رشد اقتصادی نداریم و این تورم بالا خود را بی‌ش از پیش نشان می‌دهد؛ سال ۹۷ ۵۰ درصد، سال ۹۸، ۴۱ درصد و امسال نیز تا مهر ۴۱ درصد تورم نقطه به نقطه داشته‌ایم. حالا که باید در کاخ سفید استقرار یافته، سوال اینجاست که چه تفاوت اساسی در انتظار اقتصاد ما خواهد بود؟ البته آنچه در اقتصاد خودمان می‌بینیم یک فضای مثبت ایجاد شده برای آینده کشور است که به دلیل تلقی برداشته شدن تحریم‌ها از سوی مردم بوده است. اما موضوع اینجاست که آیا در کنار این فضای مثبت، عوامل بنیادین هم در حال بهبود هستند؟ نگرانی اصلی این است که عوامل بنیادین با همین فرمان به راه خود ادامه دهند و هیچ تغییر خاصی روی ندهند. با این وجود، متأسفانه ما باز هم به نقطه‌ای برمی‌گردیم که مهر امسال ایستاده بودیم.

تاریخچه

اگر اخبار اقتصادی حوزه یورو را دنبال کرده باشید، معمولاً وقایع بازار مالی کشور آلمان مورد توجه رسانه‌های مالی بوده و بسیاری مهم تلقی می‌شود. از همین روی و در ادامه سری مقالات معرفی بازارهای مالی جهان، به معرفی بازار بورس آلمان (بزرگ‌ترین اقتصاد اروپا) می‌پردازیم. آلمان یکی از مهم‌ترین کشورهای اتحادیه اروپا در زمینه اقتصاد و سیاست است که در عرصه جهانی نیز جزو کشورهای تأثیرگذار در زمینه‌های مختلف به‌شمار می‌رود.

بورس آلمان

بورس اوراق بهادار آلمان شامل ۸۰ بازار زیر مجموعه در نقاط مختلف این کشور اروپایی است. وضعیت مبادلات مالی هر کدام

آشنایی با بورس فرانکفورت

تبدیل شد. در سال ۱۵۸۵ میلادی، بازرگانان فرانکفورت به‌منظور ثابت نگهداشتن نرخ ارز، بازار بورس را تأسیس کردند. در نهایت طی همین سال‌ها همگام با لندن و پاریس در فرانکفورت نیز یک بازار اوراق بهادار تشکیل شد. البته غول‌های صنعت بانکی مانند «مکسی وریبرگ» و «هایر امشل و فوجیلد» در رونق گرفتن بازار بورس فرانکفورت تأثیر بسزایی داشتند.

شاخص DAX ۳۰ چیست؟

همان‌طور که توضیح داده شد، به دلیل موقعیت اقتصادی برتر آلمان و وجود کسب‌وکارهای مختلف در این کشور، انبوهی از شرکت‌های فعال در حوزه‌های گوناگون در بورس فرانکفورت

از این بازارها برای اقتصاد اروپا و جهان بسیار اهمیت دارد. با تولید ناخالص داخلی اسمی ۴ تریلیون دلاری و شاخص برابری قدرت خرید ۴۳ تریلیون دلاری جای تعجب نیست که آلمان یکی از مهم‌ترین بازارهای مالی جهان را داشته و در تجارت جهانی بسیار موثر باشد.

تاریخچه بورس فرانکفورت

سابقه مبادلات مالی در فرانکفورت به قرن ۱۱ میلادی بازمی‌گردد که نمایندگان‌های تجاری قرون وسطایی در این شهر برگزار می‌شد. این روند ادامه یافت و در قرن ۱۶ این شهر با اقتصادی مبتنی بر خدمات مالی و سرمایه‌گذاری به یک مرکز تجاری سلوغ